

60 jaar KMTP/Groei & Bloei in Breda van 1960 tot 2020.

Opgetekend tot en met 2010 door Rein ten Klooster op basis van gesprekken over voorzittersperioden en aangevuld door Ursula van Dijk en Plony van der Ham-van Dijk tot 2020.

TUINBOUW EN PLANTKUNDE

Officieel Orgaan van de

KONINKLIJKE NEDERLANDSE MAATSCHAPPIJ VOOR TUINBOUW EN PLANTKUNDE

No. 5 - 26 FEBRUARI 1960

Redactie-adres: DEN HAAG - Koninginnegracht 102 - Telefoon 070 - 63.69.13

Redacteur: J. H. Riemens

Lidmaatschap: AALSMEER - Van Cleeffkade 15 - Telefoon 02977-5041 (f 8,— per jaar)

Advertenties: DOETINCHEM - Uitg.-Mij. „C. Misset” N.V. - Telefoon 08340 - 3941

AFDELING BREDA OPGERICHT

Opnieuw is een loot ontsproten aan de stevige Maatschappij-boom.

Ook in Breda heeft men begrepen, dat er in het grote Maatschappijverband véél te doen valt ter vergroting van de kennis en belangstelling voor bloemen en planten.

De heer P. Noordanus hield op 18 februari een causerie over „Het onderhoud van de siertuin”. De heer W. R. Koppe, voorzitter van de Propagandacommissie, vertelde het een en ander over doel en streven van de landelijke tuinbouworganisatie, van liefhebbers en vaklieden.

En zo als het overal gaat: een nieuwe afdeling was geboren. Een 25-tal leden, liet zich, dankzij het voorbereidende werk van de heer N. A. van Es, als Mij-lid registreren. Ook zij zullen stellig geen spijt hebben van hun beslissing.

En dat er velen in Breda gevonden zullen worden, die het goede voorbeeld zullen volgen, staat wel vast!

Nico van Es

Jeanne van Es

Nico van Es (1908-1983), voorzitter van 1960 tot 1983.

Gesprek met Jeanne van Es, over haar vader:

Mijn vader was hoofd groenvoorziening en tuinarchitect. Zijn grote liefde voor de natuur en zijn behoefte om met mensen om te gaan motiveerde mijn vader om in 1960 te beginnen met de Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde Breda.

Mijn vader werkte voor de congregatie 'Alles voor Allen' als hoofd van de groenvoorziening van het Ignatius ziekenhuis in Breda en voor andere voorzieningen van de congregatie o.a. de psychiatrische inrichting in Etten-Leur. In die tijd werden alle groenten in de eigen tuinen verbouwd. Hij maakte ook het ontwerp van de binnentuin van het Ignatius ziekenhuis, waarvan een bomenpartij nu nog is te zien in de Maria Cherubinastraat. Voor de tuin van het bejaardenhuis de 'Volckaert' in Dongen koos hij een combinatie met inheemse beplanting als herkenbaar groen voor de bewoners.

Begonnen met 25 leden groeide de vereniging in zijn periode naar 175 leden. Kwaliteit en kennisoverdracht waren in het begin belangrijker dan een groot aantal leden. Hij had een stel enthousiaste bestuursleden. Vrijwilligers waren actief in het bloemschikken, waaraan ook mijn moeder Charlotte van Es-de Jong actief deelnam.

De leden kwamen voor het volgen van cursussen en het uitwisselen van planten. De ontmoeting met medeliefhebbers was ook een belangrijk element.

Hoogtepunten voor mijn vader waren nieuwe activiteiten die goed gingen lopen en het begin van de samenwerking met de Middelbare Land- en Tuinbouwschool aan de Frankenthalerstraat in 1965.

Hij stak er veel tijd en enthousiasme in en had veel contacten met andere mensen.

Mijn vader is altijd tevreden geweest over de vereniging, het was als het ware zijn kind. Hij was een doorzetter en een man van weinig woorden. Het ontwerpen van tuinen is daarnaast voor hem altijd een belangrijk middel geweest om zijn liefde voor de natuur creatief vorm te geven. Mijn moeder heeft het zeer op prijs gesteld dat de vereniging haar als lid van verdienste is blijven waarderen.

Dit 1e couplet van een gedicht ter gelegenheid van het afscheid van Nico van Es van het Ignatius Ziekenhuis geeft heel aardig zijn levensfilosofie weer:

*Verlang geen rozen als de herfstwind woedt,
doe afstand van de dingen, die u waren
als schatten en uw allerhoogste goed,
al onze wensen moeten nu bedaren.*

De leden kwamen voor het volgen van cursussen en het uitwisselen van planten. De ontmoeting met medeliefhebbers was ook een belangrijk element.

Henk Kepers (79), voorzitter van 1983 tot 1995.

Ik ben een boomkweker zoon en was leraar in het tuinbouwonderwijs. In mijn jonge jaren was ik 8 jaar bestuurslid van de afdeling Tilburg. Vanaf 1965 ben ik actief lid geweest van de afdeling Breda. Ik deed mee aan de tuinkeuringen en het uitdelen van Fuchsia stekken bij ruim 20 lagere scholen in Breda. De stekken werden gekweekt in de stadskwekerij. Toen mijn voorganger Nico van Es in 1983 overleed heb ik met steun van het bestuur het voorzitterschap op me genomen. Het omgaan met mensen en het uitdragen van mijn hobby en kennis hebben me daartoe gebracht.

De relatie met onze thuisbasis, de Middelbare Land- en Tuinbouwschool, is altijd goed geweest. In een losse structuur werkten enkele tientallen vrijwilligers mee om het bestuur te ondersteunen. Vanaf 1992 hielden we jaarlijks een vrijwilligersavond in een café. In het begin van mijn voorzitterschap kwamen er 5 bezoekers naar een panel-avond die werd gehouden door 7 bestuursleden. Ik was voor een levendig contact met de mensen, maakte overal promotie. Ik liet activiteiten die niet voldoende belangstelling hadden toch doorgaan, liet een excursie-bus altijd rijden, ook al moest er wat geld bij. De mond tot mondreclame en de menselijke betrokkenheid hebben de vereniging groot gemaakt. Het aantal leden groeide in mijn periode van 175 tot 1500.

Een hoogtepunt was de eerste buitenlandse tuinenreis naar Parijs. Hoe dat moest, leerden we van de toenmalige voorzitzer van Zeeuws-Vlaanderen, mevr. Atty Kaiser. Ik vond het leuk om zelf voor te rijden. We organiseerden alle tuinbezoeken zelf en het busbedrijf Pelikaan regelde vervoer en hotels.

Henk Kepers

De actie tot behoud van de bomengroep in de tuin van het voormalige Ignatius ziekenhuis, samen met de Bomenstichting, heeft ervoor gezorgd dat die bomen in de door mijn voorganger Nico van Es ontworpen tuin er nog steeds staan, ook dat is een hoogtepunt van mijn G&B periode.

Ik vond het een fijne tijd, je wist toen niet waar je aan begon, maar ben ik blij en tevreden om zoiets mee te maken. Ik ben nog actief in het geven van de cursus Bomen over bomen, ben lid van de activiteitencommissie en zorg voor de planten die bij lezingen verloot worden.

Ik vond het een fijne tijd, je wist toen nog niet waar je aan begon, maar ik ben blij en tevreden om zoiets mee te maken.

Rein ten Klooster (73), voorzitter van 1995 tot 2002.

Ik was landmeter bij een civiel- en cultuurtechnisch ingenieursbureau.

Via Anneke ben ik bij Groei & Bloei gekomen, een leuke vereniging en organiseren is leuk als voortzetting van mijn werkzame leven.

Zuinig was ik op de relatie met het Agrarisch Opleidings Centrum, had goed contact met de directie en het personeel. Ik heb de organisatiestructuur van de vereniging zichtbaar gemaakt, zoals in een bedrijf, zodat iedereen kon zien wie welke functie had. Ik ving iedereen die wat wilde doen in het bestuur, als commissielid of als activist (zo noemden we de individuele vrijwilliger) in een benoemde functie. De organisatie bestond uit ruim 60 vrijwilligers. Jaarlijks hielden we een vrijwilligersavond in onze tuin met eten en drinken.

Het ledental heb ik zien groeien van 1500 naar 2173.

Ik ben veel naar buiten getreden, zowel in de landelijke Groei & Bloei organisatie als bij de Gemeente Breda en in het overleg met andere milieu- en natuurverenigingen.

We bieden veel cursussen aan op groengebied, maar ook in de marge zoals boekbinden en lassen. Het grootste deel van de cursisten kwam van de bloemschikcursussen. Hun demonstraties waren ook de grootste trekpleister bij evenementen. Ik deed mee aan (bijna) alle activiteiten in de vereniging en kende daardoor veel van onze leden. Een duidelijk beleid stelde ik me voor ogen en dat droeg ik overal uit. Ik wilde dat de vereniging ook een maatschappelijke functie had.

We deden veel aan ledenwerving door te verschijnen op beurzen. Mensen zijn lid omdat ze het een gezellige vereniging vinden, er kennis kunnen halen en delen en omdat ze gekend zijn. Altijd stond ik bij de deur om de mensen die kwamen de hand te geven.

Hoogtepunten in mijn periode waren: de beurzen van Bouvigne, de tuinenwedstrijd met de gemeente Breda in het kader van de Entente Florale, de Kerstmarkt in de Grote Kerk, het 40-jarig jubileum in de school en de buitenlandreizen die we helemaal zelf organiseerden.

Het was een mooie periode waarin ik me helemaal uit kon leven en veel mensen heb leren kennen.

Ik ben nog actief als redacteur van de nieuwsbrief, en leg de organisatiestructuur van afdeling Breda uit bij landelijke workshops en kaderdagen.

Achter de schermen ben ik webmaster voor de afdeling en lid van het landelijk platform voor webmasters.

Ik ben dankbaar dat ik dit heb mogen doen en nog steeds actief mag zijn.

Mensen zijn lid omdat ze het een gezellige vereniging vinden, er kennis kunnen halen en delen en omdat ze gekend zijn.

Jan de Lint (63), voorzitter van 2002 tot 2008.

Rein ten Klooster

Ik heb gewerkt als IT-er bij een internationaal concern. Ik ben van boerenafkomst en ook daardoor geïnteresseerd in het groen. Mijn motivatie om voorzitter te worden was dat ik vind dat iedereen een bijdrage moet leveren aan het verenigingsleven. Ik zat in het bestuur en was niemand anders die het op zich wilde nemen. Ik heb altijd een goede relatie met de school gehad, als er al eens wat was, werd dat meteen opgelost. Ik liet wat meer aan de commissies over, meer vrijheid om het zelf te doen. Ik probeerde ook andere bestuursleden meer vrijheid en verantwoordelijkheid te geven.

Op de jaarlijks vrijwilligersavond kwamen 50 à 55 vrijwilligers en partners, vaak waren ze beiden actief in de vereniging. Bepalend voor wie er uitgenodigd werden was of je in het programmaboekje stond. De avonden bestonden uit barbecueën en lekker eten en drinken tot laat in de avond.

Het 1e jaar van mijn voorzitterschap zat het ledental nog in de lift met de top op 2194, daarna zijn we, de landelijke trend volgend, naar beneden gegaan. De actieve leden bleven wel, maar van de leden-lezers zijn er veel afgehaakt. De vaste kern bleef komen op de goed bezochte lezingen en andere activiteiten. We hebben ons daarom meer op die leden gericht. Ik heb het ledental zien veranderen van 2190 in m'n eerste jaar tot 1500 toen ik ophield met het voorzitterschap. Lezers hadden weinig binding met de vereniging en daaruit bestond het ledenbestand voor de helft. De harde kern kwam voor de gezelligheid, om elkaar te ontmoeten en ook nog om wat over planten te weten te komen. De sfeer op de bijeenkomsten was altijd goed.

Hoogtepunten springen mij niet direct voor de geest maar de Bouvigne beurzen waren altijd mooie evenementen met veel nieuwe leden en voor de deelnemers was het een soort happening. Ik beleefde er plezier aan als de mensen activiteiten leuk vonden, je kon dat aan hun gezichten zien. Achteraf had ik een paar dingen anders moeten doen maar ik ben wel redelijk tevreden over mijn periode als voorzitter. Ik word nog incidenteel gevraagd om de puntentelling te doen bij bloemschikwedstrijden.

Subgroepen zoals de tuinclub en de rotstuinclub zijn de kracht van de vereniging en geven een sterke binding en dat is een belangrijk element in de vereniging.

Subgroepen zoals de tuinclub en de rotstuinclub zijn de kracht van de vereniging en geven een sterke binding en dat is een belangrijk element in de vereniging.

Ans Freijser (68), voorzitter van 2008 tot 2013.

Ik ben opgegroeid in de stad Amsterdam, was op het balkon al bezig met madeliefjes en krokusjes. De vakanties naar m'n tante die een geweldig mooie tuin had, daar is m'n liefde voor tuinen begonnen. Ik was manager in de damesmodestoffen en home Deco-stoffen. Het voorzitterschap heb ik op me genomen omdat ik Groei & Bloei een bijzondere

Vereniging vind waar ik me thuis voel, omdat het over het leven gaat in de breedste zin van het woord.

De school, het Prinsentuin College, is heel gastvrij voor ons, er is een goede sfeer en een wisselwerking tussen de mensen van de school en de vereniging.

De vereniging draait op de commissies die in het bestuur vertegenwoordigd zijn. Er zijn 50 à 60 vrijwilligers die op de jaarlijkse vrijwilligersmiddag met hun partners verwend worden als blijk van waardering voor hun inzet.

De clubs in de vereniging zijn met hun aparte lezingen en privé ontmoetingen in hun tuinen heel belangrijk, het brengt de mensen bij elkaar, verbreedert.

Het ledental loopt door de tijd van recessie terug. Ik begon met 1500 leden en het zijn er nu 1326. Een troost is dat de grote groep vaste leden de vereniging trouw blijft. Mijn aanpak is zeer menselijk, het gaat om mensen en hobby. Mensen zijn lid voor de hobby die alles met de

Jan de Lint

Ans Freijser

natuur te maken heeft, om hun kennis uit te breiden, om anderen te ontmoeten en om hun plezier nog verder te ontwikkelen.

Ik vind alle activiteiten hoogtepunten maar dit 50-jarig jubileum een bijzonder gebeuren. Ik ben tevreden en positief over de vereniging maar het kan altijd beter. Ik denk dat in de komende 10 jaar de buitenwereld harder zal worden en dat mensen op het kleine vlak van de eigen tuin plezier vinden en houvast aan hun hobby. Ik vind hobby en plezier belangrijker dan groei, maar doe wel alles om te groeien. We dragen de vereniging uit door mond tot mondreclame van de leden en door te verschijnen op tuinbeurzen, bij kwekers en op markten. **Ik wens voor alle mensen: zie de natuur als heel belangrijk, probeer je daarin te vinden, geniet ervan, het gaat om mensen in lief en leed.**

Ik denk dat in de komende 10 jaar de buitenwereld harder zal worden en dat mensen op het kleine vlak van de eigen tuin plezier vinden en houvast aan hun hobby.

Ursula van Dijk 2013- 2017

Liefde voor tuinieren slaat weleens een generatie over! Mijn ouders hadden niet zoveel met tuinieren, dit kwam meer van mijn grootouders af. Aan beide kant hadden de opa's een grote tuin en een grote kas en als kind kwam ik daar graag om mee te helpen. Thuishield ik het kleine tuintje dat we hadden bij (het was meer betontegels dan tuin maar wat we hadden hield ik onkruidvrij en plantte ik bolletjes). Lid geworden van Groei en Bloei tijdens een fair op de Binnenmaas (Hoekse Waard) omdat ik toch wel wat meer wilde weten over tuinieren. Niet actief meegedaan en op een gegeven moment verhuisd naar Fijnaart en automatisch werd mijn lidmaatschap overgedragen aan Groei en Bloei Breda. Dit was voor mij een moment om actiever mee te doen; ik wilde meer contact met mensen die ook tuinieren en op deze manier kon ik ook meer mensen leren kennen maar ook de omgeving/ regio waar ik in woon. Begonnen met bloemsierkunst en bezoeken van de plantjesmarkt leerde ik al snel meer van de enthousiaste mensen achter de vereniging van Groei en Bloei. Via de nieuwsbrief las ik dat de positie van voorzitter vrijkwam en heb er niet lang over na hoeven denken. Dit was het uitgelezen moment om mij nuttig te maken. Ik werkte toen nog parttime als salesmanager en de kinderen waren nog klein dus ik had wel tijd over. Niet veel later werd mij de positie van general manager aangeboden en moest fulltime gaan werken maar wilde gewoon als voorzitter aanblijven en heb het er met veel plezier naast mijn baan bijgedaan. Door verandering van werkgever en de kinderen werden wat ouder (en hadden meer aandacht nodig) had ik minder tijd voor Groei en Bloei en heb ik de termijn van 5 jaar volgemaakt en me niet herkiesbaar gesteld.

Ursula van Dijk

We hebben er hard aan moeten werken om nieuwe leden binnen te halen via talloze evenementen. De focus vanuit Zoetermeer lag op ook op verjonging, maar ja, dat was niet makkelijk want de jongelui zoeken via internet als ze iets willen weten en niet via een tuintijdschrift. Her en der hebben we toch wat jonge gezinnen binnen weten te halen. Voor mij was het hoogtepunt het organiseren van de ZNKB in 2017. Wat een berg werk is er toen verzet door het bestuur, de commissies en de vele vrijwilligers. We hebben sponsoren gezocht en gevonden en hebben er een geweldig evenement van weten te maken voor jong en oud.

Na mijn voorzitterschap ben ik actief binnen de vereniging gebleven; ik vond het veel te leuk maar tijd ontbrak en met minder kon en kan ik toch betrokken blijven. Samen met Ria Kalmthout organiseer ik de excursies in het voor- en najaar en samen met Diny Linneman maak

ik het programmaboekje voor de vereniging. Daarnaast help ik af en toe mee met de PR om Groei en Bloei, en de vereniging hierachter, te promoten en nieuwe leden te werven.

Voor mij was het hoogtepunt het organiseren van de ZNKB in 2017. Wat een berg werk is er toen verzet door het bestuur, de commissies en de vele vrijwilligers. We hebben sponsoren gezocht en gevonden en hebben er een geweldig evenement van weten te maken voor jong en oud.

Plony van der Ham-van Dijk 2018-2020

Plony van der Ham-van Dijk

Ik heb gewerkt als manager financiën en Planning en Control bij de gemeente en financieel adviseur bij een Hogeschool, ik kom uit Den Haag en als kind vond ik het al heerlijk om twee keer per week in mijn schooltuintje te werken. Een uur heen en een uur teruglopen had ik er graag voor over. Ik ben bij Groei&Bloei begonnen als penningmeester, omdat dit werk mij wel ligt en ik vind dat je wat moet doen voor een vereniging waar je lid van bent, ik vind boekhouden leuk. Nadat Ursula afscheid nam uit het bestuur was er niemand bereid om het voorzitterschap over te nemen. Daarom heb ik deze taak als ad interim twee jaar vervuld. Samen met de andere bestuursleden hebben wij onze schouders eronder gezet. Het is hard werken in het bestuur, maar geeft ook voldoening en het is leerzaam. Ik heb veel waardering voor alle vrijwilligers en de leden die steeds weer bereid zijn een steentje bij te dragen. Groei & Bloei is ondanks het lagere ledental nog steeds een bloeiende en levendige vereniging met veel leuke activiteiten en cursussen, het gaat ook om samenzijn en elkaar steunen. We proberen steeds weer nieuwe activiteiten te ontplooien en ons aan te passen aan de nieuwe tijd. Nu de klimaatverandering ons allen bezig houdt proberen we aansluiting te vinden bij andere groene partijen die de natuur en het milieu een warm hart toedragen. Ik spreek hierbij de wens uit dat er zich op korte termijn een nieuwe voorzitter aandient. De vereniging en alle mensen die zich voor de vereniging inzetten verdienen het.

Een goede voorzitter, de vereniging en alle mensen die zich voor de vereniging inzetten verdienen het.